

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)

den 1 oktober 2014*

”Överklagande — Dumpning — Genomförandeförordning (EU) nr 464/2011 — Import av zeolit A i pulverform med ursprung i Bosnien och Hercegovina — Förordning (EG) nr 1225/2009 — Artikel 2 — Fastställande av normalvärdet — Begreppet normal handel”

I mål C-393/13 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 11 juli 2013,

Europeiska unionens råd, företrätt av J.-P. Hix, i egenskap av ombud, inledningsvis biträdd av G. M. Berrisch och därefter av D. Geradin, avocats,

sökande,

i vilket de andra parterna är:

Alumina d.o.o., Zvornik (Bosnien och Herzegovina), företrätt av J.-F. Bellis och B. Servais, avocats,

sökande i första instans,

Europeiska kommissionen,

intervenient i första instans,

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden R. Silva de Lapuerta samt domarna J.L. da Cruz Vilaça, G. Arestis (referent), J.-C. Bonichot och A. Arabadjiev,

generaladvokat: P. Mengozzi,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

och efter att den 17 juli 2014 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

* Rättegångsspråk: franska.

Dom

- 1 Europeiska unionens råd har yrkat att domstolen ska upphäva den av Europeiska unionens tribunal meddelade domen Alumina/rådet (T-304/11, EU:T:2013:224) (nedan kallad den överklagade domen). Genom denna dom ogiltigförklarade tribunalen rådets genomförandeförordning (EU) nr 464/2011 av den 11 maj 2011 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av zeolit A i pulverform med ursprung i Bosnien- och Hercegovina (EUT L 125, s. 1) (nedan kallad den omtvistade förordningen), i den mån den avser Alumina d.o.o. (nedan kallat Alumina).

Tillämpliga bestämmelser

- 2 I artikel 2.1–2.4 och 2.6 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ((EUT L 343, s. 51, rättelse i EUT L 7, 2010, s. 22) (nedan kallad grundförordningen), föreskrivs följande:

”1. Normalvärdet ska vanligtvis grundas på de priser som oberoende kunder i exportlandet har betalat eller ska betala vid normal handel.

Om exportören i exportlandet inte tillverkar eller säljer den likadana produkten får dock normalvärdet fastställas på grundval av andra försäljares eller producenters priser.

Priser mellan parter som förefaller att vara förbundna med varandra eller att sinsemellan tillämpa ett kompensationsarrangemang får anses utgöra priser vid normal handel och användas för att fastställa normalvärdet endast om det fastställs att de inte påverkas av förhållandet mellan parterna.

...

2. Normalvärdet ska i allmänhet fastställas på grundval av försäljningen av den likadana produkten, avsedd för förbrukning på hemmamarknaden, om försäljningsvolymen utgör minst 5 % av försäljningsvolymen till gemenskapen av produkten i fråga. Det är dock tillåtet att utgå från en lägre försäljningsvolym om till exempel de uttagna priserna anses vara representativa för den berörda marknaden.

3. Om försäljning av den likadana produkten vid normal handel inte förekommer eller är otillräcklig, eller om försäljningen på grund av den särskilda marknadssituationen inte möjliggör någon riktig jämförelse, ska normalvärdet för den likadana produkten beräknas på grundval av produktionskostnaden i ursprungslandet jämte ett skäligt belopp för att täcka försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst, eller på grundval av exportpriserna vid försäljning vid normal handel till ett lämpligt tredjeland, förutsatt att dessa priser är representativa.

...

4. Försäljning av den likadana produkten på exportlandets hemmamarknad eller export till tredjeland till priser under summan av tillverkningskostnader per enhet (fasta och rörliga), försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader får på grund av priset anses icke utgöra normal handel och får vid fastställandet av normalvärdet förbigås endast om det fastställs att sådan försäljning äger rum i betydande mängder under en längre tid och till priser som inte medger att full kostnadstäckning nås inom rimlig tid.

...

6. Beloppen för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst ska baseras på faktiska uppgifter om exportörens eller producentens tillverkning och försäljning av den likadana produkten vid normal handel. När sådana belopp inte kan fastställas på denna grundval, kan beloppen fastställas på grundval av

- a) det vägda genomsnittet för de faktiska belopp som har fastställts för andra exportörer eller producenter som är föremål för undersökning avseende produktion och försäljning av den likadana produkten på hemmamarknaden i ursprungslandet,
- b) den berörda exportörens eller producentens faktiska kostnader för produktion och försäljning av produkter vid normal handel inom samma generella produktkategori på hemmamarknaden i ursprungslandet,
- c) någon annan rimlig metod, under förutsättning att det fastställda tillägget för vinst inte överstiger den vinst som andra exportörer eller producenter normalt får vid försäljning av produkter inom samma generella produktkategori på hemmamarknaden i ursprungslandet.”

Bakgrund till tvisten, förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

3 Den för förevarande tvist relevanta bakgrunden anges i punkterna 1, 3, 5 och 7–10 i den överklagade domen:

”1 Till följd av ett klagomål som ingavs den 4 januari 2010 offentliggjorde Europeiska kommissionen den 17 februari 2010 ett tillkännagivande om inledande av ett förfarande beträffande import av zeolit A i pulverform med ursprung i Bosnien och Hercegovina (EUT C 40, s. 5).

...

3 Enligt kommissionens förordning (EU) nr 1036/2010 av den 15 november 2010 om införande av en preliminär antidumpingstull på import av zeolit A i pulverform med ursprung i Bosnien och Hercegovina (EUT L 298, s. 27) (nedan kallad förordningen om preliminär tull) införde kommissionen en preliminär antidumpingstull på 28,1 procent på import av zeolit A i pulverform, även kallat zeolit NaA eller zeolit 4A i pulverform, med ursprung i Bosnien och Hercegovina. Enligt skäl 11 i förordningen om preliminär tull sträckte sig undersökningsperioden från den 1 januari 2009 till den 31 december 2009.

...

5 Vid beräkningen av normalvärdet använde kommissionen den metod som beskrivs i artikel 2.3 i [grundförordningen], eftersom [Aluminas] försäljning på den inhemska marknaden inte var representativ i den mening som avses i artikel 2.2 i denna förordning. För att konstruera normalvärdet använde kommissionen den vägda genomsnittliga vinsten för den inhemska försäljningen av den likadana produkten inom den koncern där [Alumina] ingår (skälen 21–26 i förordningen om preliminär tull).

...

7 Den 1 december 2010 inkom [Alumina] med ett yttrande, i vilket sökanden gjorde gällande att artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen hade åsidosatts. Skälet härför var att kommissionen, när den räknade fram normalvärdet, hade använt vinstmarginalen vid försäljningen till bolagets enda inhemska kund. När det gäller denna försäljning fanns det nämligen en förhöjd risk för utebliven eller försenad betalning, och försäljningen utgjorde följaktligen inte normal handel.

- 8 I enlighet med artikel 20 i grundförordningen företog kommissionen ett slutligt utlämnande av uppgifter till [Alumina] i en skrivelse av den 16 mars 2011. Samtidigt avfärdade kommissionen de påståenden avseende den inhemska försäljningen som nämnts i föregående punkt. I en skrivelse av den 18 mars 2011 angav [Alumina] bland annat att bolaget vidhöll den inställning som framgår av föregående punkt.
- 9 Genom [den omtvistade förordningen] infördes en slutgiltig tull för de produkter som anges i punkt 3 ovan på 28,1 procent på nettopriset fritt Europeiska unionens gräns, före tull.
- 10 När det gäller konstruerandet av normalvärdet anger [rådet] i skälen 19 och 20 i den [omtvistade] förordningen att den inhemska försäljning som beaktats har skett vid normal handel och att institutionerna kunde grunda sig på resultatet härav trots att det inte var representativt i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen. Eftersom den aktuella försäljningen var lönsam var det konstruerade normalvärdet detsamma som normalvärdet hade varit om det beräknats enligt artikel 2.1 första stycket i grundförordningen.”
- 4 Till stöd för sin talan vid tribunalen anförde Alumina två grunder. Dessa avsåg dels åsidosättande av artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen, dels åsidosättande av artikel 2.6 första meningen i samma förordning. Med den andra grundens andra del gjorde Alumina gällande att det utgjorde felaktig rättstillämpning av rådet att betrakta Aluminas försäljning av den berörda produkten till bolagets enda inhemska kund som normal handel, trots att priset hade höjts med ett risktillägg på 25 procent vid försenad eller utebliven betalning. Tribunalen godtog den andra grundens andra del, fann att försäljningspriset till Aluminas enda inhemska kund inte återspeglade normal handel i den mening som avses i artikel 2 i grundförordningen och ogiltigförklarade följaktligen den omtvistade förordningen i den mån den berörde Alumina.

Parternas yrkanden

- 5 Rådet har yrkat att domstolen ska
- upphäva den överklagade domen,
  - ogilla Aluminas talan vid tribunalen, och
  - förplikta Alumina att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna.
- 6 Alumina har yrkat att domstolen ska
- i första hand ogilla rådets överklagande,
  - i andra hand, pröva den talan som väcktes i första instans och ogiltigförklara den omtvistade förordningen, samt
  - förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Prövning av överklagandet

- 7 Rådet har anförts en enda grund till stöd för sitt överklagande, vilken riktas mot punkterna 36–41 i den överklagade domen, och avser begreppet försäljning ”vid normal handel” i den mening som avses i artikel 2.1 första stycket i grundförordningen.

Parternas argument

- 8 Rådet anser för det första att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den i punkterna 36–41 i den överklagade domen, avseende den andra delen av den andra grund som gjorts gällande av Alumina, gjorde en felaktig tolkning av begreppet normal handel i den mening som avses i artikel 2.1 och 2.6 i grundförordningen. Det var nämligen felaktig rättstillämpning när tribunalen fann att den försäljning som inte skett vid normal handel inte ska beaktas vid beräkningen av normalvärdet, eftersom en del av priset, ett risktillägg för utebliven betalning, inte var kopplat till produktens värde. En sådan tolkning av begreppet normal handel har varken stöd i grundförordningen eller i avtalet om tillämpning av artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet 1994, som återfinns i bilaga 1 A till Avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO), som undertecknades i Marrakech den 15 april 1994 och godkändes genom rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 om ingående, på Europeiska gemenskapens vägnar – vad beträffar frågor som omfattas av dess behörighet – av de avtal som är resultatet av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan (1986–1994) (EGT L 336, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 38, s. 3). Rådet anser vidare att punkt 17 i dom *Minolta Camera/rådet* (C-178/87, EU:C:1992:112), vilken citerades av tribunalen i punkt 27 i den överklagade domen, och som punkt 38 i samma dom hänvisar till, inte styrker tribunalens tolkning.
- 9 Kriteriet att priset ska "återspegla produktens värde", vilket tillämpades av tribunalen, är enligt rådet olämpligt för att avgöra huruvida försäljning sker vid normal handel. Ett sådant kriterium innebär för det första att institutionerna systematiskt tvingas att gissa sig till skälen till att de inrapporterade priserna har betalats eller tillämpats och fastställa en produkts reella värde. För det andra skulle denna tolkning innebära en betydande risk för missbruk genom att uppmuntra till att i försäljningsavtalen föreskriva ett villkor om att priset omfattar en sådan riskpremie för att dessa priser inte ska beaktas vid beräkningen av normalvärdet.
- 10 Rådet anser särskilt, vad avser punkt 38 i den överklagade domen, att hänvisningen till artikel 2.10 k i grundförordningen, vilken berör andra faktorer som påverkar priset, saknar betydelse. De justeringar som föreskrivs i denna artikel är under alla omständigheter avsedda att undanröja vissa skillnader mellan normalvärdet och exportpriset och inte enbart att justera det normalvärde som konstrueras på grundval av det pris till vilket produkten säljs vid normal handel inom den inre marknaden.
- 11 Rådet anser härvidlag att försäljningen äger rum vid normal handel även om försäljaren har höjt priset för att täcka risken för försenad eller utebliven betalning. Om denna situation riskerar att påverka jämförbarheten mellan normalvärdet och exportpriset ska vid denna jämförelse en justering göras i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen. Rådet har påpekat att i artikel 2.10 g föreskrivs uttryckligen att justering ska göras för olikheter i kostnaden för eventuella krediter som beviljats i samband med försäljningen i fråga.
- 12 Rådet anser för det andra att en tolkning av begreppet normal handel som innebär att detta begrepp inte kan omfatta försäljningar där priset innefattar ett risktillägg för utebliven betalning strider mot rättssäkerhetsprincipen, eftersom institutionerna systematiskt skulle tvingas att "gissa" sig till skälen till att de inrapporterade priserna har betalats eller tillämpats och fastställa en produkts reella värde, såsom angetts i punkt 9 i förevarande dom.
- 13 Rådet har slutligen hävdatt att tribunalen har åsidosatt sin motiveringskyldighet, då den överklagade domen inte innehåller några förklaringar som gör det möjligt att slå fast att försäljningen inte skett vid normal handel om priset inbegriper en riskpremie.
- 14 Alumina anser i första hand att den grund som rådet har anfört till stöd för sitt överklagande inte kan tas upp till sakprövning, eftersom den avser tribunalens bedömning av de faktiska omständigheterna i punkterna 31–35 i den överklagade domen. I andra hand har Alumina gjort gällande att grunden saknar fog och att överklagandet inte kan vinna bifall såvitt avser grunden i fråga.

Domstolens bedömning

Upptagande till sakprövning

- 15 Alumina har gjort gällande att överklagandet inte kan tas upp till sakprövning, eftersom rådet har ifrågasatt tribunalens fastställanden av de faktiska omständigheterna i punkterna 31–35 i den överklagade domen, vilka låg till grund för slutsatsen att försäljningen av de aktuella produkterna skett vid normal handel, utan att ange på vilket sätt tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning.
- 16 Det ska erinras om att det framgår av artikel 256 FEUF och artikel 58 första stycket i domstolens stadga att tribunalen ensam är behörig att dels fastställa de faktiska omständigheterna, dels bedöma dessa faktiska omständigheter. Det är endast när det framgår av handlingarna i målet att de omständigheter som tribunalen fastställt är materiellt oriktiga respektive när bevisningen till stöd för dessa omständigheter har missuppfattats som ett sådant fastställande eller en sådan bedömning utgör en sådan rättsfråga som är underställd domstolens kontroll inom ramen för överklagandet. Domstolen är däremot, enligt artikel 256 FEUF, behörig att pröva tribunalens rättsliga bedömning av dessa omständigheter och de rättsliga följderna därav (se, dom rådet/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, punkt 55, och Trubowest Handel och Makarov/rådet och kommissionen, C-419/08 P, EU:C:2010:147, punkterna 30 och 31).
- 17 Rådet har kritiserat tribunalen för att den gjort en felaktig tolkning av begreppet försäljning vid normal handel i den mening som avses i artikel 2.1 och 2.6 i grundförordningen. Tribunalen har med denna tolkning som grund gjort en felaktig kvalificering av de omständigheter som den omtvistade förordningen vilar på för att därav dra slutsatsen att felet att beakta riskpremien påverkade giltigheten av beräkningen av normalvärdet, vilket fastställts för att avgöra om det förekom dumpning eller ej.
- 18 Överklagandet avser således inte fastställandet av de faktiska omständigheterna som sådant och inte heller tribunalens bevisvärdering vad gäller riskvärderingen utan tolkningen av en unionsbestämmelse och dess tillämpning på omständigheterna i målet såsom de konstaterats av rådet.
- 19 Under dessa omständigheter ska överklagandet tas upp till sakprövning.

Prövning i sak

- 20 Det ska erinras om att fastställande av normalvärdet för en produkt utgör ett av de viktigaste skedena innan det kan fastställas huruvida det eventuellt förekommer dumpning. I artikel 2.1 första stycket i grundförordningen föreskrivs i detta avseende att ”normalvärdet vanligtvis grundas på de priser som oberoende kunder i exportlandet har betalat eller skall betala vid normal handel”. Det ska även konstateras att det av såväl denna bestämmelses lydelse som dess systematik framgår att det vid fastställandet av normalvärdet är det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas vid normal handel, i princip i denna ordning, som ska beaktas för att fastställa normalvärdet. Enligt artikel 2.3 första stycket i grundförordningen är det nämligen endast möjligt att avvika från denna princip om försäljning av den likadana produkten vid normal handel inte förekommer eller är otillräcklig, eller om försäljningen inte möjliggör någon riktig jämförelse (se dom Goldstar/rådet, C-105/90, EU:C:1992:69, punkt 12).
- 21 Dessa undantag från metoden för att fastställa normalvärdet på grundval av verkliga priser är uttömmande och anknyter till försäljningen av varorna och inte till varornas pris (dom Ajinomoto och NutraSweet/rådet och kommissionen, C-76/98 P och C-77/98 P, EU:C:2001:234, punkt 40).

- 22 Såsom generaladvokaten har angett i punkt 38 i sitt förslag till avgörande innehåller varken 1994 års GATT-avtal eller grundförordningen någon definition av begreppet normal handel. I artikel 2 i grundförordningen föreskrivs visserligen uttryckligen två typer av försäljning som på vissa villkor inte kan anses vara normal handel och vars pris således får undantas från beräkningen av normalvärdet.
- 23 För det första anges i artikel 2.1 tredje stycket i grundförordningen att priser mellan parter som förefaller att vara förbundna med varandra eller att sinsemellan tillämpa ett kompensationsarrangemang får anses utgöra priser vid normal handel och användas för att fastställa normalvärdet endast om det undantagsvis fastställs att de inte påverkas av förhållandet mellan parterna (dom Petrotub och Republica/rådet, C-76/00 P, EU:C:2003:4, punkt 85).
- 24 För det andra följer av artikel 2.4 första stycket i grundförordningen att försäljning av den likadana produkten på exportlandets hemmamarknad eller export till tredjeland till priser under summan av tillverkningskostnader per enhet får anses icke utgöra normal handel och får vid fastställandet av normalvärdet förbigås endast om det fastställs att sådan försäljning äger rum i betydande mängder under en längre tid och till priser som inte medger att full kostnadstäckning nås inom rimlig tid.
- 25 I artikel 2 i grundförordningen ges likväl inte någon uttömmande förteckning över metoder för att fastställa huruvida priserna betalas vid normal handel. Domstolen har redan slagit fast att begreppet normal handel avser arten av försäljningen i sig. Nämnade begrepp är avsett att med avseende på fastställandet av normalvärdet utesluta situationer i vilka försäljning på hemmamarknaden inte sker på normala handelsvillkor, särskilt när en produkt säljs till ett pris som understiger tillverkningskostnaderna eller när transaktioner görs mellan parter som har kommersiellt samband eller har en överenskommelse om kompensation (se dom Goldstar/rådet, EU:C:1992:69, punkt 13, samt dom Ajinomoto och NutraSweet/rådet och kommissionen, EU:C:2001:234, punkt 38).
- 26 Tribunalen fann i punkt 36 i den överklagade domen att risktillägget utgör ett vederlag för den risk leverantören tar när försäljning av produkter sker till en viss kund. Tillägget utgör således inte en del av den sålda produktens värde och har inget samband med produktens egenskaper. Det är i stället kundens identitet och leverantörens bedömning av kundens betalningsförmåga som ligger till grund för tillägget och som avgör dess storlek.
- 27 I punkt 38 i den överklagade domen fann tribunalen vidare att det faktum att ett sådant risktillägg tas med vid beräkningen av den vinstmarginal som fastställs för att konstruera normalvärdet innebär att en omständighet beaktas som inte återspeglar en del av värdet av den sålda produkten och som således på ett artificiellt sätt höjer resultatet av beräkningen av normalvärdet så att detta resultat inte längre, på ett så verklighetstroget sätt som möjligt, ger uttryck för det pris den aktuella produkten skulle säljas för om försäljningen skedde vid normal handel i ursprungslandet.
- 28 Såsom generaladvokaten har angett i punkt 43 i sitt förslag till avgörande är syftet med begreppet normal handel att säkerställa att normalvärdet i så hög grad som möjligt motsvarar det normala priset för en likadan produkt på exportörens hemmamarknad. Om villkoren och förutsättningarna för en försäljning skiljer sig från de affärsmetoder som tillämpas för den likadana produkten på nämnda marknad vid den relevanta tidpunkten för fastställande av dumpning utgör den försäljningen inte en lämplig grund för fastställande av normalvärdet för den likadana produkten på nämnda marknad.
- 29 Det var i förevarande fall rätt av tribunalen att slå fast att om ett sådant risktillägg räknas med vid fastställandet av normalvärdet i den mening som avses i artikel 2.3 i grundförordningen innebär det att en faktor beaktas som inte medför att ett korrekt pris för den aktuella produkten vid normal handel på den inre marknaden kan fastställas. En sådan omständighet, som enbart avser den inhemska köparens betalningsförmåga, är nämligen en av de omständigheter som anknyter till försäljningen av varorna vilka institutionerna ska beakta vid fastställandet av huruvida försäljningen sker vid normal handel som motsvarar försäljningsvillkoren för den likadana produkten på den inre marknaden under den relevanta perioden i syfte att fastställa huruvida det förekommer dumpning.

- 30 Produktens pris är härvidlag endast ett av villkoren för en affärstransaktion. Frågan huruvida ett pris tillämpas vid normal handel är även avhängig andra villkor för transaktionen som kan påverka priserna, som transaktionsvolymen, parternas ytterligare åtaganden eller leveransfristen. Inom ramen för denna bedömning, som ska göras från fall till fall, ska institutionerna beakta samtliga relevanta faktorer och samtliga särskilda omständigheter som rör de aktuella försäljningarna.
- 31 Tribunalen slog visserligen i punkt 36 i den överklagade domen fast att risktillägget inte utgjorde en del av den sålda produktens värde och att det inte hade något samband med produktens egenskaper. I punkt 38 i samma dom slogs det fast att riskpremien inte återspeglar en del av värdet av den sålda produkten. Som generaladvokaten har angett i punkt 58 i sitt förslag till avgörande utgör emellertid dessa punkter inte principiella uttalanden om att en försäljning endast kan vara normal om priset återspeglar produktens värde.
- 32 Tribunalens slutsats i punkt 38 i den överklagade domen att risktillägget på ett artificiellt sätt höjer resultatet av beräkningen av normalvärdet är således förenligt med domstolens praxis, som innebär att beaktande av en sådan premie kan innebära att försäljningen inte anses normal (se dom Ajinomoto och NutraSweet/rådet och kommissionen, EU:C:2001:234, punkterna 39 och 41). Institutionerna ska härvidlag undersöka om detta försäljningsvillkor tillämpas generellt på alla kunder på marknaden för den likadana produkten eller om det är specifikt med avseende på den aktuella kundens situation.
- 33 Vad gäller rådets argument avseende tribunalens hänvisning till artikel 2.10 k i grundförordningen i punkterna 38–40 i den överklagade domen ska det konstateras att dessa saknar verkan. Tribunalens resonemang, vilket utvecklades i punkterna 36 och 37 i nämnda dom, utgör nämligen inte felaktig rättstillämpning. Även om det skulle slås fast att denna hänvisning är felaktig påverkar detta inte giltigheten av den tolkning av begreppet normal handel som tribunalen har gjort i den överklagade domen och kan således inte medföra att den domen ska upphävas.
- 34 Vad slutligen avser den grund som innebär att tribunalen skulle ha åsidosatt sin motiveringskyldighet, vilken för övrigt inte vilar på några specifika argument, kan denna inte godtas, eftersom tribunalens resonemang framgår klart och otvetydigt av den överklagade domen.
- 35 Av det anförda följer att överklagandet inte kan vinna bifall såvitt avser rådets enda grund. Överklagandet ska således ogillas.

Rättegångskostnader

- 36 Enligt artikel 184.2 i domstolens rättegångsregler ska domstolen besluta om rättegångskostnaderna när ett överklagande ogillas. Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 ska tillämpas i mål om överklagande, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna om detta har yrkats. Alumina har yrkat att rådet ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom rådet har tappat målet, ska Aluminas yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (andra avdelningen) följande:

- 1) Överklagandet ogillas.**
- 2) Europeiska unionens råd ska ersätta rättegångskostnaderna.**

Underskrifter